Ankenævnet *for* Forsikring

Den 3. april 2019 blev i sag nr. 92667:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Der er i bilagene i sagen beskrevet en række forskellige virksomheder. De er for overblikkets skyld oplistet således:
Virksomhed1 – Byggecenter
Virksomhed2 – leverandør
Virksomhed3 – klagerens entreprenør, ejet af person3
Virksomhed4 – Klagerens ApS
Virksomhed5 – Klagerens enkeltmandsvirksomhed
Virksomhed6 – leverandør som overtog virksomhed2
Virksomhed7 – trælasthandel
Virksomhed8 – ApS ejet af person3

Forsikringstageren har en privat specialforsikring, som dækker byggemateriale. Klagerens advokat har den 13/7 2018 redegjort for sagen:

> "**1. Indledning**
> Som advokat for [klageren] klager jeg hermed over Tryg Forsikrings ('selskabet') afslag på at yde dækning efter et anmeldt indbrudstyveri.
>
> Min klient har tegnet specialforsikring for eget byggemateriale på adressen …. Police vedlægges som bilag 1 og forsikringsbetingelser som bilag 2.
>
> **2. Sagsfremstilling**
> Min klient var den 5. februar 2014 udsat for et indbrudstyveri i sit hus på [adresse]. Huset var købt i 2005 af min klient og hans daværende kæreste.

Min klient var på indbrudstidspunktet i gang med en større renovation af huset, som var påbegyndt tilbage i 2008. Renovationen blev forestået dels af min klient, som er udlært indenfor og aktiv i byggebranchen, og dels af selvstændigt virkende håndværkere og entreprenører.

I forbindelse med renovationen skulle der blandt andet lægges nyt gulv i huset. Min klient havde år tilbage købt gulv igennem [byggecenter – virksomhed1], som han jævnligt var i kontakt med i arbejdsregi. Nærmere omkring gulvet kan det oplyses, at min klient ved udgangen af 2009 blev oplyst, at der blev solgt skibsplankegulv meget billigt som følge af, at en leverandør, [virksomhed2], var i økonomiske problemer efter finanskrisen.

Min klient fik derfor fra sin entreprenør [virksomhed3] leveret et parti skibsplanker til sit hus på …. Faktura fra [virksomhed1] til [virksomhed3] vedlægges som bilag 3. Bekræftelse på betaling fra min klient til [virksomhed3] vedlægges som bilag 4.

I sommeren 2011 fik min klient på ny oplysninger om endnu et godt tilbud på skibsplankegulv gennem [virksomhed1], igen som følge af, at leverandøren [virksomhed2] var i økonomiske vanskeligheder. Virksomheden blev kort efter opløst og overdraget til en ny investorkreds. Min klient købte partiet af gulvplanker gennem sit firma [virksomhed4]. Faktura fra [virksomhed1] til [virksomhed4] vedlægges som bilag 5, hvis adressat rettelig var min klients enkeltmandsvirksomhed [virksomhed5], som udstedte faktura til min klient for gulvet (bilag 6). Min klient var således reel ejer af begge virksomheder.

Som bilag 7 fremlægges mail fra sælgeren dengang af begge parti gulve hos [virksomhed1], [person1] der bekræfter, at gulvet ham bekendt skulle bruges af min klients eget byggeri, og at der var tale om et tilbud på grund af salget af [virksomhed2]. Som bilag 8 fremlægges udskrifter fra CVR-registeret for [virksomhed2] og [virksomhed6], der bekræfter ovennævnte forhold omkring ophør og overdragelse af virksomheden.

Indbrudstyveriet fandt sted om formiddagen den 5. februar 2014. Indbruddet blev konstateret af min klient den 13. februar 2014, da han var på adressen for at tømme postkassen. Indbruddet blev politianmeldt den 14. februar 2014. Politirapport vedlægges som bilag 9. Heraf fremgår, at flere naboer så gerningsmændene gå ind og hente gulvplanker og forlade stedet i lejede biler. Indbruddet blev efterforsket af politiet, som dog endte med at henlægge sagen som uopklaret. Om forløbet og kontakten med mistænkte gerningsmænd henvises til politirapporten i bilag 9.

Ved indbruddet blev stjålet og ødelagt en række genstande. Erstatningsopgørelse vedlægges som bilag 10. Min klient anmeldte indbruddet til selskabet, som sendte ham en anmeldelsesblanket, som min klient udfyldte og returnerede (bilag 11).

Selskabet var herefter i korrespondance med min klient og stillede spørgsmålstegn ved en række af de bortkomne og beskadigede genstande og bad om dokumentation herfor. Korrespondancen vedlægges som bilag 12.

Selskabet har ikke bestridt at indbruddet har fundet sted og ses heller ikke at have bestridt, at der er stjålet de anmeldte gulvplanker. Tvisten angår i hovedsagen hvorvidt det stjålne gulv, såvel en række andre genstande i henhold til erstatningsopgørelsen, har tilhørt min klient.

Det bemærkes, at min klient og han hustru efter indbruddet har købt nyt gulv til brug for huset.

Dette er sket blandt andet gennem Den Blå Avis. Fotos, kontaktoplysninger og kvitteringer heraf vedlægges som bilag 13. Som bilag 14 vedlægges plantegning af huset med angivelse af, hvor der er lagt skibsplankegulv. Som det fremgår af plantegningen vedrører det et omtrentligt areal, som oprindeligt blev købt gulvplanker til i henhold til de ovennævnte fakturaer.

3. Bemærkninger
Overordnet gøres det gældende, at selskabet ikke har været berettiget til at afvise dækning for det anmeldte indbrudstyveri.

Min klient har som led i renovering af sit hus tegnet en særlig forsikring for byggematerialer, netop fordi han vidste, at der ville ligge byggematerialer en af vis værdi i en periode, indtil renoveringen var gennemført. Selskabet har opkrævet præmie herfor og dermed været i risiko for byggematerialet.

Efter almindelige forsikringsretlige regler og principper påhviler det kunden at sandsynliggøre sit krav mod selskabet. I nærværende sag har der utvivlsomt været et indbrud i min klients hus, som kan dokumenteres gennem talrige vidner, ligesom det er efterforsket af politiet.

Selskabet ses heller ikke at have bestridt indbruddet, eller hvorvidt gulvplanker såvel de øvrige genstande befandt sig i huset på indbrudstidspunktet. Selskabet har hovedsageligt begrundet en samlet afvisning af ethvert krav med, at min klient ikke har godtgjort, at han har været ejer af de anmeldte genstande.

Dette bestrides.

For det første er det opkøbte gulv bekræftet anvendt til privat brug både af medarbejderen ved [virksomhed1] (bilag 7) såvel min klient og den entreprenør, som bistod ham i renoveringen (bilag 4).

Dernæst er der på de anførte fakturaer angivet min klients private adresse som leveringadresse, ligesom min klients efterfølgende køb og lægning af skibsplankegulv understøtter forklaringen om, at de oprindeligt købte gulve var til eget brug for huset på [adresse].

Selskabet afvisning af samtlige krav begrundes i hovedsagen med det forhold, at min klient ikke skulle have godtgjort betaling for gulvet. Begge fakturaer på gulv er af [virksomhed1] dokumenteret betalt, jf. bilag 3 og 5.

Der er fra min klients daværende firma udstedt en faktura (bilag 6) og det bestrides, at der ikke skulle være sket betaling til trods herfor. Det forhold, at fakturaen fra [virksomhed1] er udstedt til min klients daværende firma ændrer ikke herpå, og selskabets synspunkt baserer sig på en antagelse om, at der til trods herfor ikke er sket betaling. Den antagelse er der ganske enkelt ikke holdepunkter for.

Derudover er der fra min klients entreprenør fremlagt en bekræftelse på, at der er betalt for gulvet, jf. bilag 4. Det bemærkes, at der efter bogføringslovens § 10 alene er pligt til at opbevare regnskabsmateriale i 5 år, og at det ikke kan lægges min klient til last, at der ikke er gemt materiale fra 2009. Dette beror på forhold ved [virksomhed3], som min klient ikke med rimelighed skal bære risikoen for.

Endelig skal det bemærkes, at min klient løbende har medvirket til selskabets behandling af sagen, herunder opfordret selskabet til at kontakte de relevante parter og i det hele opfyldt sine pligter i henhold til forsikringsaftalelovens § 22.

4. Sammenfatning
Sammenfattende er det en urimelig og uberettiget anvendelse af bevisbyrdereglerne selskabet pålægger min klient, når der meddeles afslag på ethvert krav i henhold til den tegnede forsikring. Selskabet skal tilpligtes at genoptage sagens behandling af alle anmeldte krav og yde dækning efter betingelserne med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24."

Selskabet har den 27/8 2018 redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**2.0 Kort indledning**
Forsikringstageren, [klageren] (herefter klageren), har tegnet forsikring med vilkår nr. 9606 (advokatens bilag 1 og 2) i selskabet. Klageren er utilfreds med selskabets afvisning af at dække et erstatningskrav for diverse byggematerialer, der - angiveligt - skulle være stjålet i februar 2014. Selskabet afvist kravet, idet klageren ikke har godtgjort, at han var ejer af de omhandlede byggematerialer. Tvisten vedrører kravet vedr. byggematerialerne mv. Der gælder et dækningsmaksimum på policen på 300.000 kr.

3.0 Kort sagsfremstilling
Det er oplyst af klagerens advokat, at klagen i 2005 anskaffede en bolig beliggende på adressen, ….

Angivelige i 2008 skulle klageren være påbegyndt en større renovering af ejendommen, og på et eller andet tidspunkt skulle klageren angiveligt have anskaffet sig nogle gulvbrædder.

I februar 2014 så et vidne, at der blev fjernet nogle gulvbrædder fra klagerens ejendom. Der er optaget politirapport i sagen, og denne er fremlagt af klagerens advokat, som bilag 9.
…
Klageren har også over for selskabet oplyst, at han havde økonomiske problemer.

Selskabet har ved sin konsulent [person2], haft anmodet politiet om at undersøge sagen. Der henvises til selskabets mail af 18. februar 2016 til politiet, fremlagt af klagerens advokat, som en del af bilag 9.

Da klageren ikke har dokumenteret ejerskab af bl.a. de omhandlede gulvbrædder, har selskabet afvist at udbetale erstatning. Der henvises til selskabets mails af 26. september 2017 til klagerens daværende repræsentant, og mail af 18. juli 2017, begge mails er fremlagt af klagerens advokat som en del af bilag 12.
…
5.0 Selskabets vurdering
Efter at have modtaget klagen har selskabet gennemgået sagen på ny, men finder ikke anledning til at ændre sin vurdering.

Det fremgår ovenfor under punkt 4.0, at forsikringen alene dækker private genstande i form af byggematerialer (for 300.000 kr.), som tilhører klageren.

Da klageren ikke har løftet sin bevisbyrde for, at han har mistet private byggematerialer, som tilhører ham, har selskabet afvise at yde erstatning.

5.1 Ejerskab
Klageren har anmeldt, at han skulle have købt bl.a. nogle gulvbrædder, og han har i den forbindelse bl.a. henvist til nogle fremlagte bilag:
- En faktura af 28. december 2009 fra [virksomhed1] udstedt til [virksomhed3] på i alt 57.869,63 kr. (bilag 3)

- En faktura af 11. juli 2011 fra [virksomhed1] udstedt til [virksomhed4] på i alt 60.022,50 kr. (bilag 5)

Det fremgår ikke af disse to fakturaer, at de har noget med klageren, som privatperson, at gøre, og allerede derfor kan de to fakturaer ikke anses for tilstrækkelig dokumentation for klagerens krav mod selskabet.

De to fakturaer (bilag 3 og 5) er udstedt til virksomheder, og de anførte køb ligger mellem 3 og 5 år før det anmeldte tyveri i 2014. Når henses til det tidsrum bestrider selskabet også, at klageren har godtgjort, at der er sammenhæng mellem disse køb, og de gulvbrædder, som et vidne har set blev fjernet fra klagerens ejendom i 2014.

Klageren har også til politiet forklaret, at det først var i 2013, at gulvbrædderne blev leveret til ejendommen. Klageren har oplyse: '300000 kr. Gulvet var mahogni skibsplanker. Han fik gulvet hjem for ca. 1 år siden og har ikke haft tid eller råd til at færdiggøre det, hvorfor gulvet stadig lå på gulvet uåbnet.'

Gulvet var således først leveret til klagerens ejendom i 2013. Vidnet har også set levering af gulv til ejendommen i 2013: '[Vidnet] havde set at forurettede for ca. 1 år siden havde fået leveret på sin hjemmeadresse to Europaller med gulv på. Pallerne målte ca. 120x80 cm og var fyldt med nye gulvbrædder.'

Der er ingen oplysninger om, hvor gulvet skulle have befundet sig i perioden fra henholdsvis 2009 og 2011 og frem til 2013.

Klagerens advokat har i 2018 korresponderet med en navngiven person, [person1], [virksomhed7] (bilag 7), der stod for de to salg vedr. fakturaerne (bilag 3 og 5).

Den fremlagte korrespondance har ikke betydning for sagens afgørelse. Uanset om [person1] i 2009 og 2011 har solgt diverse byggematerialer til en to forskellige firmaer, kan [person1] ikke udtale sig om, hvorvidt materialet efterfølgende er købt - privat – af klageren. [Person1] kan heller ikke udtale sig om, hvor byggematerialerne har befundet sig i perioden fra henholdsvis 2009 og 2011 og frem til 2014 – en periode på mellem 3 og 5 år. Selskabet gør gældende de fremlagte mails fra [person1] er uden bevisværdi. Så vidt ses arbejder [person1] heller ikke længere hos [virksomhed1].

Tilsvarende gør sig gældende for den erklæring af 21. juni 2017 fra [person3], der også udtaler sig om fakturaen fra [virksomhed1] (bilag 3). Denne erklæring er også uden bevisværdi. Fakturaen,

der er fremlagt, som bilag 3, er udstedt til [virksomhed 3], men ses stemplet af [virksomhed8]. Der foreligger igen ikke dokumentation for overdragelse mellem disse to virksomheder. [Person3] kan i øvrigt ikke huske nærmere om fx betaling, og skriver: 'Kan ikke huske det, da der er næsten gået 8 år'. I erklæringen fra 2017 anføres det også, at der var sket levering i 2009, uagtet at klageren oplyser, at det først var i 2013, at gulvet blev leveret på adressen.

Klagerens advokat har endvidere anført, at den som bilag 5 fremlagte faktura rettelig var til klagerens enkeltmandsvirksomhed [virksomhed5], som udstedte faktura til klageren for et gulv. Denne faktura er fremlagt, som bilag 6.

Der foreligger ingen dokumentation for et salg af gulv mellem de to virksomheder – [virksomhed4] og [virksomhed5].

Selskabet har haft kontaktet den advokat, der har behandlet konkursboet efter [virksomhed4], og denne oplyser ved mail af 12. juli 2017 til selskabet, at der ikke er dokumenter, der understøtter, at klageren har købt et trægulv hos [virksomhed4].

Konkursboet efter [virksomhed3] her ved mail af 13. juli 2017 til selskabet heller ikke kunnet bekræfte de påståede handler.

På baggrund af disse oplysninger har selskabets i mail af 18. juli 2017 til klagerens daværende repræsentant anført det:

Selskabet kan ikke godkende de fremlagte fakturaer som dokumentation for, at klageren faktisk har været ejet af de omhandlede genstande, der er solgt på fakturaerne. Det er i anden række heller ikke godtgjort, at effekterne efterfølgende skulle være overdraget til klageren.

Klageren har ikke dokumenteret, at han privat har købt og betalt de omhandlede effekter. Klageren kunne fx have fremlagt kontoudskrifter, der dokumenterer, at han privat har betalt for effekterne.

Det er klart, at klageren i 2014 kunne have sikret sig dokumentation for de mange selskaber, der med regnskabspligt selvfølgelig ville kunne dokumentere klagerens påstand om ejerskab. Når der ikke foreligger dokumentation for ejerskab, er selskabet berettiget til at afvise at udbetale erstatning. Der henvises til fx FED 2016.75 (A ejede ikke en bil, da den blev stjålet, og kaskoforsikringsselskabet F blev derfor frifundet for A's krav om erstatning for bilen) og fx FED 2016.89 (Der blev begået indbrud i A's virksomhed, der blev drevet fra lejede lokaler. A anmeldte indbruddet til F, hvor der var tegnet forsikring. F afviste at udbetale erstatning med begrundelse om, at det ikke var tilstrækkeligt sandsynliggjort, at de anmeldte maskiner mv. var blevet fjernet ved indbruddet. Retten frifandt F med samme begrundelse. Retten lagde vægt på vidneudsagn fra en assurandør og det forhold, at ejerforholdet til de påståede stjålne genstande ikke var bevist ved regnskabsbilag eller anden form for dokumentation).

Der henvises også til fx ankenævnskendelse nr. 85.389, hvor stole anskaffet af den pågældende klagers firma, ikke blev dækket, da det ikke kunne godtgøres, at man personligt havde erhvervet stolene fra virksomheden. Der henvises også til kendelse nr. 89474.

Selskabet bestrider i det hele størrelsen af det fremsatte erstatningskrav, der er udokumenteret.

5.2 Spørgsmålet om der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed
I anden række gøres det gældende, at klageren ikke har løftet sin bevisbyrde for, at de omhandlede effekter er mistet ved en dæknings berettigende forsikringsbegivenhed. Der henvises til oplysningerne i politirapporten, hvor vidner beskriver, at det ser ud som om, det omhandlede gulv blot blev hentet af nogle håndværkere ('legalt forhold').

Der henvises også til, at en person '[person4]' ikke har ønsket at tale med politiet om sagen.

Under de givne omstændigheder har klageren ikke i tilstrækkelig grad sandsynliggjort, at der er tale om en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Alene for god ordens skyld bemærkes afslutningsvis, at selskabet ikke betaler udgifter til advokatbistand."

Til dette har klagerens advokat den 2/10 2018 bl.a.: anført:

"Jeg har modtaget selskabets indlæg af 27. august 2018, som giver anledning til følgende bemærkninger.

Selskabet anfører, at det ikke skulle fremgå af de to fakturaer vedrørende gulv, at de har noget med min klient at gøre. Dette bestrides.

For det første fremgår det, at leveringsadressen er min klients private bopæl, hvor renoveringen fandt sted. Derudover har medarbejderen fra trælasten bekræftet, at det var til min klients private anvendelse.

Selskabets synspunkter vedrørende ejerskab bestrides i det hele. Når der har været et indbrud, som tilmed er efterforsket, så må det påhvile selskabet at godtgøre, at der ikke er tale om private genstande.

I forhold til købet, der er udstedt en faktura til min klients tidligere virksomhed, så blev det betalt kontant af min klients egne midler. Trælasten sælger både til erhverv og private, og hvis selskabet afviser dækning med henvisning til, at det skulle være et virksomhedsejerskab, så må selskabet godtgøre, at der er gået midler fra selskabet hertil.

Selskabet har angiveligt været i kontakt med kurator i konkursboet, hvorfor selskabet også må kunne få oplysninger om, hvorvidt der skulle være tegn på, at der er anvendt midler fra virksomheden til gulvet. Dette foreligger der ikke holdepunkter for, hvorfor min klients forklaring heller ikke kan tilsidesættes.

Min klients tidligere virksomhed fremgår alene på fakturaen, da han var vant til handle gennem den. Dette betyder dog ikke, at selskabet har løftet bevisbyrden for, at der ikke var tale om privat ejendom, der bortkom ved tyveriet.

I forhold til selskabets kontakt til kurator i konkursboet efter [virksomhed3], så opfordres (1) selskabet til at fremlægge de spørgsmål, der er sendt til konkursboet og den mail med svar, som er modtaget fra konkursboet. Hvis [virksomhed3] ikke måtte have bogført, hvad der er købt og mod-

taget betaling for fra min klient, så beror det på forhold, som min klient ikke skal bære risikoen for bevismæssigt.

Det fastholdes i sin helhed, at beviset for, at der er købt, leveret og betalt gulv af min klient, er løftet. I forhold til selskabets bemærkning om, at gulvet ifølge politirapporten først var leveret i 2013, så er dette korrekt, og skyldtes, at min klient ikke indledningsvist havde plads til materialet, og derfor fik det opbevaret hos leverandøren, indtil det blev leveret i 2013.

Endelig gøres det gældende, at den henviste praksis ikke er sammenlignelig med nærværende sag. De afgørelser, som selskabet henviser til, vedrører ikke, som tilfældet er i nærværende sag, situationer, hvor vidner har overværet indbruddet, overværet genstandene blive flyttet ud, genstande bekræftet som privat ejerskab fra flere sider, og som i øvrigt understøttes af de faktiske forhold omkring renoveringen, der var i gang på indbrudstidspunktet og senere er gennemført."

Hertil har selskabet den 24/10 2018 bl.a. anført:

"Selskabet har modtaget [klagers advokats] brev af 2. oktober 2018 til Ankenævnet for Forsikring, som giver anledning til følgende bemærkninger.

Det fremgår ikke af klagerens advokats brev, hvordan genstande, som købes af et firma, fx [virksomhed3], uden videre kan blive klagerens private ejendom. Det forhold, at byggematerialerne er leveret til en adresse, hvorfra klageren har drevet virksomhed, gør på ingen måde genstanden til klagerens private ejendom.

Vedr. udtalelsen fra en tidligere medarbejder hos [virksomhed1] henvises blot til selskabets tidligere bemærkninger.

Vedr. bevisbyrde, skal det blot bemærkes, at selskabet selvfølgelig bestrider, at der skulle gælde 'omvendt bevisbyrde' fordi sagen har været 'efterforsket'. Der er ingen tvivl om – således heller ikke i denne sag – at det er klageren, der har bevisbyrden for rigtigheden og størrelsen af det fremsatte erstatningskrav.

Det er påstået af klageren, at han har købt byggematerialerne kontant. Klageren har imidlertid ikke løftet sin bevisbyrde herfor, og det bestrides derfor, at dette er sket. Klageren har – under de givne omstændigheder, hvor skriftlige dokumenter modsiger klagerens forklaring om privat købt – sat sig i en bevismæssig ganske vanskelig situation. Under disse omstændigheder foretager selskabet ikke yderligere undersøgelser, men det står klagerens advokat frit for selv at kontakte konkursboet. I givet fald forbeholder selskabet sig ret til også at undersøge sagen yderligere.

Selskabet fremlægger kopi af korrespondancen med konkursboet efter [virksomhed3]. Hermed er opfordring (1) opfyldt.

Klagerens forklaring om, at byggematerialer købt af firmaer i 2009 og 2011, efterfølgende skulle være købt og betalt af ham privat, og derefter i 2013 være leveret til klagerens private adresse, hvorfra det skulle være stjålet i februar 2014 er ikke en troværdig forklaring, og selskabet kan kun fastholde, at klageren ikke har løftet sin bevisbyrde, jf. også den domspraksis, som selskabet tidligere har henvist til."

Heroverfor har klagerens advokat den 12/11 2018 bl.a. har anført:

> "Jeg har modtaget selskabets brev af 24. oktober 2018, hvortil jeg har følgende bemærkninger. I forhold til selskabets bemærkning om, at det ikke skulle fremgå, hvorledes genstande købt af [virksomhed3] skulle blive min klients private ejendom, så henviser jeg til beskrivelsen i klagen af 13. juli 2018, særligt bilag 4. Det bemærkes, at leveringadressen er min klients private adresse, hvor det skulle bruges til en renovering af hans private bolig, som redegjort for i tidligere indlæg.
>
> Vedrørende selskabets fremlæggelse af korrespondance med konkursboet, så ses der ikke at fremgå svar fra kurator, hvorfor det allerede af den grund ikke kan tillægges betydning.
> I forhold til byggematerialets levering, så skal det bemærkes, at det alene var materialet købt i 2011, der blev opbevaret og leveret i 2013, og at materialet købt af [virksomhed3] blev leveret allerede i 2009. At selskabet måtte finde forklaringen om opbevaret materiale utroværdig synes ubegrundet, og min klient kan i den foreliggende sag ikke gøre andet, end at forklare tingene, som de er sket."

Selskabet har herefter 29/11 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Selskabet har modtaget kopi af [klagerens advokats] brev af 12. november 2018 til ankenævnet. Hvis jeg ikke har fået fremlagt de rette bilag beklager jeg dette, og vedhæfter dem her. Det er uden betydning for spørgsmålet om ejerskab af genstandene, hvor de er leveret. Det er klageren der har bevisbyrde for størrelsen og rigtigheden af sit krav, og denne er ikke løftet. Når der afgives skiftende og utroværdige forklaringer, får dette betydning ved bevisvurderingen, jf. fx FED 2012.16, hvor landsretten bl.a. lagde vægt på dette."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder klagers erstatningsopgørelse.

Af politiets anmeldelsesrapport af 14/2 2014 fremgår bl.a.:

> "Anmeldelsesdato/klokkeslæt
> Fredag den 14. februar 2014. kl. 08.04
> Sagens art
> Indbrud i villa og lignende
> Gerningstidspunkt/-rum
> Onsdag den 05. februar 2014 kl. 10.30
> Onsdag den 05. februar 2014 kl. 14.00
> …
> Jeg rettede telefonisk henvendelse til anmelder/forurettede på tlf: …, der kort forklarede, at han ikke boede på adressen, idet huset var under renovering. I går, torsdag d 13. februar 2014, skulle han tømme postkassen, og ser at der har været indbrud. Han havde ikke været der en uges tid. Han talte med sin genbo, som havde overværet indbruddet. Vi aftalte, at mødes på ovenstående adresse kl. 1100.
>
> Gerningsstedet er en villa på 311 kvm, og er beliggende i et villakvarter med naboer til begge sider. Huset står tomt. Det er under renovering, og der står derfor kun få møbler, og forskelligt værktøj. Der er adgang til huset via en nordvendt hoveddør, som er forsynet med en rukolås med indvendig vrider. Endvidere er der adgang til huset via en skydedør, der er forsynet med en indvendig vrider. Man kan ikke få adgang til huset via denne dør udefra.

Gerningsstedsundersøgelsen viste, at gerningsmændene havde skaffet sig adgang til stedet via den nordvendte hoveddør, formentlig med et koben, de selv havde haft med. Der sås mange opbrudsmær ker ved låsen."

Af politiets afhøringsrapport af 14/2 2014 vedr. afhøring af klageren fremgår bl.a.:

"Afhørte, [klageren] forklarede, at han var kommet hjem, torsdag d. 13.2.14 for at tømme postkassen. Da han kom ind i huset, opdagede han at hans gulv var stjålet. Han havde ikke været der en uges tid. Huset var under renovation og havde været det igennem de sidste mange år. Han havde ikke haft nogle penge at bygge for de sidste år, hvorfor projektet var gået i stå.

Han købte gulvet for ca. 3 år siden hos [byggecenter]. Der var ca. 300 kvm gulv til en værdi af ca. 300000 kr. Gulvet var mahogni skibsplanker. Han fik gulvet hjem for ca. 1 år siden og har ikke haft tid eller råd til at færdiggøre det, hvorfor gulvet stadig lå på gulvet uåbnet."

Af politiets afhøringsrapport af 14/2 2014 vedr. et vidne fremgår bl.a.:

"Vidnet, … forklarede til sagen, at ham og hans kone, onsdag d. 5. februar 2014 ca. kl. 1030, sad i køkkenet for at spise morgenmad. En hvid varebil standsede foran genboens hus. …

[Vidnet] kiggede nysgerrigt ud af vinduet og bemærkede, at der steg 3 mand ud af bilen. Der var 4 mand, den sidste kunne han ikke se, hvor kom fra, men han antog, at han var steget ud af sidedøren, som han ikke kunne se, idet den vendte mod genboens hus.
…
Hverken [vidnet] eller hans kone havde set mændene før.

To af gerningsmændene, gik ind i haven, op bagved huset. Kort tid efter, kunne [vidnet] nu se de to gerningsmænd inde i huset. Han så ikke hvordan de kom ind, men gik ud fra, at de var gået ind via hoveddøren, som han var bekendt med lå på den side af huset. De to andre gerningsmænd stod stadig ude ved bilen.

A der stod inde i huset, åbnede en stor skydedør ud til haven. Alle 4 gerningsmænd slæbte nu ting fra huset og ud i bilen. De tog en opmaskemaskine, en ovn og en masse nyt gulv. Det var nu alle 4 gerningsmænd der slæbte gulvbrædder ud af huset og ind i varebilen. Det stod på i ca. 45 min, inden de kørte igen.

Efter ca. 1,5-2 timer kom den samme varebil med de samme 4 gerningsmænd igen. Denne gang flyttede de noget af hegnet indtil grunden, for dernæst at bakke bilen helt op til huset, ned til den skydedør, som de endnu engang åbnede. De brugte ca. 45 min på at slæbe mere gulv ud i varebilen.

[Vidnet] havde set at forurettede for ca. 1 år siden havde fået leveret på sin hjemmeadresse to Europaller med gulv på. Pallerne målte ca. 120x80 cm og var fyldt med nye gulvbrædder.

På et tidspunkt, kom der en mand forbi, som stoppede op og kiggede på de 4 gerningsmænd. Han kom i snak med en af dem. [Vidnet] kendte ikke manden, men havde set ham før, og mente, at han boede i nabolaget. Han vidste ikke, hvad de havde talt om.

> [Vidnet] havde på intet tidspunkt tænkt, at det var et illegalt forhold. Han undrede sig over, hvorfor de ikke låste døren efter sig, men bare lukkede skydedøren i, men gerningsmændene virkede som om de havde god tid og ikke som om det var indbrud de var i færd med.
>
> [Vidnet] oplyste adspurgt, at man sagtens kunne se ind i forurettedes hus fra deres hus af. Man kunne let se at der lå gulv mm inde i hans hus."

Af brev af 21/6 2017 fra [person3], som var tidligere ejer af [virksomhed3] og [virksomhed8] fremgår bl.a.:

> "Vedr. Levering af Hørning gulv
> Hermed bekræfter jeg d.28.12.2009, at [klageren] her fået leveret 129,8m2 Merbau skibsplank speciel fremstillet med lys ask lister på adressen; [klagerens adresse].
>
> Gulvet er betalt samt leveret af [virksomhed1], som dette også fremgår på selve fakturaen fra [virksomhed1]. Fakturaen er vedhæftet med faktura nr. ….
>
> På [virksomhed1's] faktura er der stemplet, skrevet under samt noteret har betalt, af mig [person3], da vareren blev leveret på dagen d.28.12.2009.
>
> Jeg har udleveret varen til [klageren], [klagerens adresse]. Varen er betalt kontant eller gennem overførsel. Kan ikke huske det da der er næsten gået 8 år."

Af besked af 12/7 2018 vedrørende konkursboet efter klagerens ApS fremgår det bl.a.:

> "Ved gennemgang af den arkiverede sag, har jeg ikke kunne finde nogle dokumenter, som understøtter [klagerens] køb af trægulvet hos firmaet [virksomhed4]."

Af besked af 13/7 2017 vedrørende konkursboet efter [virksomhed3] fremgår bl.a.:

> "Ved gennemgang af udskrifter for [virksomhed3's] bankkonto kan jeg ikke se, at der er sket betaling af faktura fra [virksomhed1]. Jeg kan heller ikke se indbetalinger fra [klageren] eller [virksomhed4], idet det dog bemærkes, at det lader til, at selskabet belånte eller solgte sine fakturaer via [finansieringsfirma]."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "1. Forsikredes genstande og forsikringssted
> Stk. 1.1.
> Forsikringen omfatter de private genstande, der er nærmere beskrevet på policens forside, og som tilhører forsikringstageren.
> Stk. 1.2. Forsikringen dækker på der forsikringssted, som er anført på policens forside."

Ankenævnet *for* Forsikring

12. 92667

Nævnet udtaler:

Klageren tegnede den 26/11 2013 en privat specialforsikring for byggematerialer med en forsikringssum på 300.000. Han har anmeldt, at han den 5/2 2014 havde indbrud, hvor der blev stjålet en række genstande, heriblandt byggemateriale i form af gulvbrædder til en værdi af 300.000 kr.

Nævnet bemærker indledningsvist, at som sagen er forelagt af parterne for nævnet, har nævnet alene fornødent faktuelt grundlag for at tage stilling til klagerens krav om dækning af gulvbrædder, idet der ikke foreligger dokumentation for ejerskab/beskadigelse af de øvrige genstande, som er angivet på klagerens erstatningsopgørelse.

For så vidt angår gulvbrædderne har selskabet afvist at yde dækning under henvisning til, at klageren ikke har dokumenteret, at gulvbrædderne var købt af ham privat, da de fremlagte fakturaer var udstedt til henholdsvis klagerens entreprenør og klagerens eget ApS. Selskabet gør ligeledes gældende, at klageren ikke har dokumenteret, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed, idet det fremgår af politiets rapporter, at et vidne beskrev, at hændelsesforløbet den 5/2 2014 så "helt legitimt ud".

Klageren har anført, at gulvbrædderne blev købt ad to omgange henholdsvis den 28/12 2009 og den 11/7 2011. Købet i 2009 vedrørte ca. 129 m2 gulv for 57.869,63 kr., og fakturaen blev betalt af klagerens entreprenør, som leverede gulvet på klagerens adresse samme dag. Klageren betalte herefter entreprenøren. Købet i 2011 vedrørte 119 m2 gulv for 60.022,50 kr. Fakturaen var udstedt til klagerens ApS, hvilket ifølge klageren er en fejl, idet klagerens enkeltmandsvirksomhed var rette adressat. Enkeltmandsvirksomheden udstedte samme dag en faktura på 60.022,50 kr. til klageren og hans ægtefælle. Gulvet blev først leveret i 2013, da klageren ikke havde plads til det.

Det fremgår af politiets afhøringsrapport, at det vidne har forklaret, at der den 5/2 2014 omkring kl. 10.30 ankom en varevogn med 4 personer til klagerens hus. De 4 personer brugte 2 x

45 minutter på bære genstande fra klagerens hus ud i varevogn. De 4 personer var undervejs faldet i snak med en person, som boede i nabolaget. Vidnet vurderede, at hele hændelsesforløbet på legitimt ud.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 1, stk. 1.1, at der kun er dækning for private genstande, som er ejet af forsikringstageren.

Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at det er klageren, som skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Efter en samlet vurdering finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at han i sin egenskab af privatperson var ejer af de pågældende gulvbrædder, hvorfor nævnet ikke kan kritisere, at selskabet med henvisning til forsikringsbetingelsernes punkt 1, stk. 1.1, har afvist at dække gulvbrædderne.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at de 2 fakturaer for gulvbrædderne (udstedt i henholdsvis 2009 og 2011) er udstedt til 2 forskellige virksomheder, og at der ikke foreligger dokumentation – i form af kontoudtog eller lignende – for, at klageren har betalt de to virksomheder for gulvet.

Nævnet bemærker, at klageren – for så vidt angår fakturaen fra 2011 – har oplyst, at gulvbrædderne først blev leveret i 2013, at forsikringen blev tegnet den 26/11 2013, at indbruddet fandt sted den 5/2 2014, og at et vidne har beskrevet, at hændelsesforløbet den 5/2 2014 så "helt legitimt ud".

14. 92667

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels